

Opleggen schoolpleinverbod, niet vermelden termijn opgelegde maatregel en contact tijdens leren op afstand. Klacht met betrekking tot de termijn van de opgelegde maatregel gegrond, overige klachtonderdelen ongegrond.

Klaagster dient een klacht in met betrekking tot een aan haar opgelegd schoolpleinverbod na een incident op het schoolplein. Klaagster meent dat de school haar ten onrechte en op onjuiste gronden de toegang tot het schoolplein heeft ontzegd. Daarbij heeft de school niet vermeld voor welke duur de toegang is ontzegd, hetgeen in de ogen van klaagster disproportioneel is. Voorts klaagt klaagster over de wijze waarop de school heeft gehandeld tijdens het onderwijs op afstand, de school heeft, naar mening van klaagster, ten onrechte de leerplichtambtenaar ingeschakeld.

De school stelt dat aan klaagster een schoolpleinverbod is opgelegd in verband met een geweldsincident op het schoolplein, hetgeen de veiligheid van eenieder op het schoolplein in gevaar heeft gebracht. De school stelt derhalve dat zij terecht over is gegaan tot het instellen van een schoolpleinverbod. Het contact met de leerplichtambtenaar is tot stand gekomen omdat tijdens het onderwijs op afstand geen contact mogelijk bleek met klaagster.

De Commissie overweegt dat uit de stukken duidelijk is geworden dat een vergaande maatregel als een toegangsverbod tot de school op zijn plaats was. Bij een dergelijk ingrijpend besluit voor een ouder als een toegangsverbod dient extra zorgvuldigheid te worden betracht. Voorkomen moet worden dat onduidelijkheid kan ontstaan tussen partijen over de strekking en omvang van het besluit. De Commissie constateert dat niet is opgenomen althans niet duidelijk is voor welke periode klaagster het toegangsverbod is opgelegd. De Commissie beveelt de school aan om in voorkomende gevallen expliciet de duur van het verbod in de beslissing op te nemen. De Commissie is van oordeel dat ook wanneer er al een klacht is ingediend dat niet hoeft uit te sluiten dat de school in gesprek blijft om samen tot een oplossing te komen. Dat dit in dit geval niet is gebeurd, is gezien de omstandigheden niet aan te merken als klachtwaardig. Tenslotte heeft verweerder in voldoende mate aannemelijk gemaakt dat het schoolpleinverbod niet in de weg heeft gestaan aan het volgen van onderwijs op afstand tijdens de periode dat de school was gesloten wegens de corona maatregelen.

De klacht met betrekking tot de duur van de maatregel is gegrond, de overige klachtonderdelen zijn ongegrond.

Klachtnummer 2020/053

Advies aan:

* Stichting te Bergen op Zoom (verder: het bevoegd gezag),

inzake

de klacht van mevrouw * (verder: klaagster), moeder van de minderjarige (naam zoon).

I. Het verloop van de procedure

Bij brief van 22 april 2020 heeft klagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de RK basisschool (naam school) te (plaatsnaam) (verder te noemen: de school). De gemachtigde van klagster heeft in de klachtbrief verzocht de mogelijkheid van mediation te onderzoeken. Deze optie is met partijen besproken. Het bevoegd gezag heeft aangegeven dat zij deze klacht niet geschikt achtte voor mediation. Bij brief van 26 mei 2020 heeft *, voorzitter, namens het bevoegd gezag en de school gereageerd op de klachtbrief.

Partijen hebben de mogelijkheid gekregen om repliek en dupliek in te zenden. Naar aanleiding van een interne beraadslaging zijn door de Commissie vragen aan partijen gesteld. Klagster heeft de mogelijkheid gekregen te reageren op de antwoorden van het bevoegd gezag, maar heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt.

Op 8 juli 2020 heeft de Commissie haar advies geformuleerd.

II. Standpunt van klagster

Uit hetgeen schriftelijk door klagster naar voren is gebracht, leidt de Commissie - kort en zakelijk weergegeven - de volgende klacht af.

Klagster stelt zich op het standpunt dat de school zeer ten onrechte en op onjuiste gronden haar de toegang tot het schoolgebouw en het schoolplein heeft ontzegd. Voorts is ze van mening dat het toegangsverbod voor onbepaalde tijd disproportioneel is, zeker nu de situatie is genormaliseerd. De zoon van klagster, (naam zoon) is hiervan de dupe. Men heeft hierdoor moeilijk contact met de basisschool. Zeker ook in tijden van de huidige coronacrisis. De school wenst geen contact met klagster waardoor het voor (naam zoon) lastig is om goed onderwijs te kunnen volgen op afstand. Dat de school vervolgens leerplicht heeft ingeschakeld voor een bemiddelingspoging vindt klagster vreemd. Zij wijt het aan het schoolpleinverbod dat er geen contact tot stand kwam over het leren op afstand.

III. Standpunt van de school en het bevoegd gezag

Kort samengevat luidt het verweer namens de school en het bevoegd gezag als volgt;

Klagster kwam 's ochtends op school en vertelde dat haar zoon ruzie had gehad met een aantal kinderen op de vorige dag. Haar zoon was geduwd en gevallen. Zij was geschrokken omdat haar zoon bij de weg gevallen was. Bij het groepje kinderen stonden ook de kinderen van een ander gezin die in dezelfde flat woont. De moeders hebben eerder al met elkaar ruzie gehad. Dit gebeurde toen buiten schooltijd in de flat waar zij wonen.

Klagster vertelde die morgen aan de directeur wat er was gebeurd. Halverwege haar verhaal kwamen de kinderen van het andere gezin aan. Klagster begon te schreeuwen tegen de kinderen in het Somalisch. De kinderen schrokken en riepen hun moeder. De moeders spraken verhit tegen elkaar in het Somalisch. De directeur gaf meerdere keren aan om mee naar binnen te gaan om te bespreken wat er was gebeurd. Klagster begon te trekken aan de hoofddoek van de andere moeder. De andere moeder verdedigde zich. Klagster begon te krabben, trekken aan haren en kleding en ging zelfs bijten. De directeur stond ertussen om de moeders uit elkaar te halen. Er is

geroepen naar klaagster dat ze moest stoppen maar dat gebeurde niet. Tijdens deze vechtpartij heeft ze ook een leerling geslagen in het gezicht.

Zodra het mogelijk was zijn beide moeders mee naar binnen genomen en hebben zij in een aparte kamer gewacht. Er is contact opgenomen met de politie omdat de situatie onveilig was. Klaagster is hierop gearresteerd en meegenomen naar het bureau. Naar aanleiding van dit gebeuren is op 18 februari 2020 een schoolpleinverbod aan klaagster uitgevaardigd.

Op 16 maart 2020 is de school dicht gegaan. Op die dag is bij klaagster thuis een tasje afgegeven met leermiddelen voor de eerste 3 weken. Vanaf dat moment kreeg de school geen contact met klaagster. Dit lukte niet via het communicatiesysteem 'Social Schools' en ook niet telefonisch. Omdat (naam zoon) op dat moment niet voor de school in beeld was, is contact opgenomen met de leerplichtambtenaar. Hij heeft contact gehad met klaagster en aangegeven dat school contact zoekt. Dit ging toen niet om een bemiddelingspoging. Vanaf dat moment is het telefonisch contact met klaagster hersteld en is via Social Schools en wekelijks telefonisch contact geweest met de leerkrachten.

Vervolgens is klaagster na de eerste 3 weken op school geweest om nieuw leermateriaal te komen ophalen. Op onderwijsgebied dus zeker contact geweest. Het toegangsverbod heeft het onderwijs aan (naam zoon) niet in de weg gestaan. De leerkrachten waren voor klaagster altijd bereikbaar. Aan (naam zoon) is aangegeven dat hij welkom is op school en dat ze hem voorzien in onderwijs. Net zoals bij alle leerlingen.

De situatie op het schoolplein was gevaarlijk voor de ouders, de directeur en de leerlingen. De veiligheid van de leerlingen moet te allen tijde gewaarborgd blijven. Dit was nu niet het geval. Klaagster kan zeer impulsief reageren en heeft haar boosheid dan niet onder controle. De leerkrachten hebben een goede verhouding met klaagster en kunnen goed met haar praten over de vorderingen van (naam zoon) en wat hij nodig heeft.

De directie heeft klaagster meerdere keren aangesproken maar zij wilde niet met de directeur in gesprek en werd dan boos. Zij wilde alleen met haar advocaat in gesprek. Het was de schoolleiding niet bekend dat de verhoudingen tussen de moeders weer genormaliseerd waren. Klaagster heeft hierover ook geen mededeling gedaan aan de school.

Klaagster heeft al vaak aangegeven dat zij haar zoon van school gaat halen, maar besluit dan toch steeds dat het toch goed is voor haar zoon om te blijven. De school weet goed welke onderwijsbehoeften hij heeft en hij zit in een fijne groep. Klaagster heeft pas na het incident en het terreinverbod aangegeven naar een andere school te willen omdat ze het niet eens is met hoe er gehandeld is. Mede om deze reden is er geen gesprek meer aangegaan met klaagster.

IV. Overwegingen van de Commissie

De Commissie heeft vastgesteld dat het bestuur een schoolveiligheidsplan heeft waarin vermeld staat hoe om te gaan met fysiek geweld van ouders. Een school is geen openbare plaats en de schoolleiding, die verantwoordelijk is voor de veiligheid in school, bepaalt wie toegang tot het gebouw heeft. In zoverre was de directeur gerechtigd het schoolpleinverbod uit te vaardigen.

De Commissie dient vervolgens te beoordelen of het schoolpleinverbod proportioneel was ten opzichte van hetgeen zich op het schoolplein heeft voorgedaan.

De Commissie acht op grond van de stukken en de door het bevoegd gezag beantwoorde vragen, voldoende aannemelijk dat klaagster zich in woord en gedrag zodanig heeft gedragen dat zij in overwegende mate verantwoordelijk is voor het incident. De houding van klaagster heeft onveiligheid bij anderen teweeggebracht. Dat de directeur zich daarom genoodzaakt heeft gevoeld om de politie in te schakelen, acht de Commissie begrijpelijk. Het gegeven dat klaagster vervolgens ook door de politie is meegenomen, ondersteunt volgens de Commissie de ernst van de situatie op dat ogenblik.

Als een directeur ouders in verband met het waarborgen voor een veilige schoolomgeving een maatregel oplegt, zal duidelijk moeten zijn waarom de maatregel wordt opgelegd en wat wordt beoogd met de maatregel. Daarnaast zal de maatregel passend moeten zijn qua zwaarte en duur. De Commissie overweegt dat uit de stukken duidelijk is geworden dat een vergaande maatregel als een toegangsverbod tot de school op zijn plaats was. Bij een dergelijk ingrijpend besluit voor een ouder als een toegangsverbod dient extra zorgvuldigheid te worden betracht. Voorkomen moet worden dat onduidelijkheid kan ontstaan tussen partijen over de strekking en omvang van het besluit. De Commissie constateert dat in de brief van 18 februari 2020 niet is opgenomen althans niet duidelijk is voor welke periode klaagster het toegangsverbod is opgelegd. Op dat moment was kennelijk nog niet bekend dat c.q. wanneer klaagster haar kind van school zou halen zodat er ook anderszins geen einddatum bekend was. De klacht is in zoverre gegrond. De Commissie beveelt de school aan om in voorkomende gevallen expliciet de duur van het verbod in de beslissing op te nemen.

Ten aanzien van de klacht van klaagster dat het schoolpleinverbod heeft voortgeduurd terwijl de onderlinge verhouding tussen de moeders hersteld was, overweegt de Commissie als volgt; Het feit dat de situatie tussen de moeders beweerdelijk onderling opgelost was, maakt het naar het oordeel van de Commissie niet zonder meer anders, omdat dit niet afdoet aan het gedrag van klaagster op het schoolplein. Van klaagster had overigens verwacht mogen worden dat zij de school daarvan in kennis stelde.

Uit de stukken is naar voren gekomen dat klaagster niet meer met de schoolleiding in gesprek wilde gaan, maar dat uitsluitend wilde spreken via een advocaat. Klaagster heeft dit ook niet weersproken. Voor bemiddeling was er daardoor geen ruimte. De Commissie stelt verder vast dat begrijpelijkerwijs mede door de herhaalde mededeling van klaagster dat zij haar zoon zou aanmelden bij een andere school er vervolgens geen poging tot gesprek meer is ondernomen.

De Commissie is van oordeel dat ook wanneer er al een klacht is ingediend dat niet hoeft uit te sluiten dat de school in gesprek blijft om samen tot een oplossing te komen. Dat dit in dit geval niet is gebeurd, is gezien de omstandigheden (ic. dat klaagster niet met de schoolleiding in gesprek wilde, zij haar kind van school wilde halen en dat ouders vanwege de corona maatregelen sowieso niet op het schoolplein aanwezig mochten zijn) niet aan te merken als klachtwaardig.

Tenslotte heeft verweerder in voldoende mate aannemelijk gemaakt dat het schoolpleinverbod niet in de weg heeft gestaan aan het volgen van onderwijs op afstand tijdens de periode dat de school was gesloten wegens de corona maatregelen.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie oordeelt:

de klacht met betrekking tot het niet opnemen van een termijn bij het schoolpleinverbod gegrond;
de klacht met betrekking tot het opleggen van de maatregel zelf als ongegrond;
de klachten met betrekking tot het contact tijdens het leren op afstand ongegrond.

VI. Advies aan bevoegd gezag

De Commissie beveelt de school aan om in voorkomende gevallen expliciet de duur van de maatregel in de beslissing kenbaar te maken.

Aldus gegeven op 8 juli 2020 door mr. J.M.J. Godrie, alsmede door dhr. M. Maas en drs L. van der Linden-Stallinga als leden, in tegenwoordigheid van mevr. mr. A.C. Gröllers als secretaris.